

**Informácia o výsledkoch Diplomatickej konferencie o uzavretí medzinárodného
právneho nástroja týkajúceho sa duševného vlastníctva, genetických zdrojov
a tradičných vedomostí súvisiacich s genetickými zdrojmi konanej
v dňoch 13. až 24. mája 2024 v Ženeve**

1. Úvod

Na základe rozhodnutia Valného zhromaždenia Svetovej organizácie duševného vlastníctva (ďalej „WIPO“) z júla 2022 sa v dňoch 13. až 24. mája 2024 v sídle WIPO v Ženeve konala Diplomatická konferencia o uzavretí medzinárodného právneho nástroja týkajúceho sa duševného vlastníctva, genetických zdrojov a tradičných vedomostí súvisiacich s genetickými zdrojmi (ďalej aj „diplomatická konferencia“).

Cieľom predmetného medzinárodného právneho nástroja je zlepšiť účinnosť, transparentnosť a kvalitu tých častí patentového systému, ktoré sa týkajú genetických zdrojov a s nimi súvisiacich tradičných vedomostí domorodého obyvateľstva. Zároveň by mal medzinárodný právny nástroj zabrániť tomu, aby boli patenty nesprávne udeľované na vynálezy, ktoré nie sú nové a ani nepredstavujú výsledok vynálezcovskej činnosti, pokiaľ ide o genetické zdroje a s nimi súvisiace tradičné vedomosti domorodého obyvateľstva. Zavedenie jednotných medzinárodných štandardov v oblasti genetických zdrojov a s nimi súvisiacich tradičných vedomostí, najmä dohoda na jednotne aplikovateľnej požiadavke zverejnenia, prispieva aj k uľahčeniu medzinárodného obchodu, k právnej istote patentového systému i k podpore domorodého obyvateľstva a jeho duševného vlastníctva.

Na diplomatickej konferencii sa zúčastnili delegáti zo 176 členských štátov WIPO, Európska únia, 15 medzivládnych a 72 mimovládnych organizácií¹. Na základe uznesenia vlády SR č. 220 zo 17. apríla 2024 sa na diplomatickej konferencii zúčastnila slovenská delegácia (ďalej len „delegácia SR“) v zložení

- vedúci delegácie - Dušan Matulay, veľvyslanec, stály predstaviteľ SR pri Úradovni OSN a ďalších medzinárodných organizáciách v Ženeve,
- zástupca vedúceho delegácie - Jakub Slovák, odbor autorského práva, Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky,
- členovia delegácie - Rastislav Gabriel, Stála misia Slovenskej republiky pri Úradovni OSN a ďalších medzinárodných organizáciách v Ženeve a Lukrécia Marčoková, patentový odbor, Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky.

¹ Dokument GRATK/DC/INF/1/PROV.2 SECOND PROVISIONAL LIST OF PARTICIPANTS je dostupný na https://www.wipo.int/edocs/mdocs/diplconf/en/gratk_dc/gratk_dc_inf_1_prov_2.pdf%20a%20WO/GA/57/11. Dokument WO/GA/57/11 REPORT ON THE OUTCOME OF THE DIPLOMATIC CONFERENCE TO CONCLUDE AN INTERNATIONAL LEGAL INSTRUMENT RELATING TO INTELLECTUAL PROPERTY, GENETIC RESOURCES AND TRADITIONAL KNOWLEDGE ASSOCIATED WITH GENETIC RESOURCES je dostupný na https://www.wipo.int/edocs/mdocs/govbody/en/wo_ga_57/wo_ga_57_11.pdf

Poverovacie listiny pre členov delegácie SR boli Ministerstvom zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky vystavené riadne a včas a následne boli predložené WIPO. Delegácia SR na diplomatickej konferencii postupovala v súlade so schválenými Zásadami postupu delegácie SR na diplomatickej konferencii, ako aj v súlade so základnými elementami pre postup na konferencii dohodnutými v rámci EÚ a v regionálnej skupine štátov strednej Európy a Pobaltia (CEBS), ktorej je Slovenská republika členom. Delegácia SR na diplomatickej konferencii pôsobila aktívne počas rokovaní, koordinačných stretnutí členských štátov EÚ a skupiny CEBS, na ktorých koordinovala svoje stanovisko s členskými štátmi EÚ a so štátmi skupiny CEBS, pričom tak na mieste reagovala na návrhy a alternatívy textu medzinárodného právneho nástroja.

2. Priebeh diplomatickej konferencie

Diplomatickú konferenciu otvoril generálny riaditeľ WIPO, Daren Tang. Po schválení rokovacieho poriadku diplomatickej konferencie² bol za prezidenta konferencie zvolený Guilherme de Aguiar Patriota (Brazília). Za viceprezidentov konferencie boli zvolení Christian Schernitzky (Nemecko), Li Weiwei (Čína), Seyed Ali Mousavi (Irán), Mercy Kyomugasho Kainobwiso (Uganda), Anna Barbarzak (Poľsko), Christoph Spennemann (Švajčiarsko) a Alvaro Moerzinger (Uruguaj)³.

Podkladom pre negociácie na diplomatickej konferencii bol základný návrh medzinárodného právneho nástroja týkajúceho sa duševného vlastníctva, genetických zdrojov a tradičných vedomostí súvisiacich s genetickými zdrojmi⁴ pripravený Sekretariátom WIPO na základe záverov rokovaní členských štátov WIPO predchádzajúcich diplomatickej konferencii. Text návrhu nebol sfinalizovaný, obsahoval viacero alternatívnych návrhov kľúčových ustanovení medzinárodného právneho nástroja.

V súlade s rokovacím poriadkom o ustanoveniach medzinárodného právneho nástroja týkajúceho sa duševného vlastníctva, genetických zdrojov a súvisiacich tradičných vedomostí na diplomatickej konferencii paralelne rokovali dva hlavné výbory. Hlavný výbor I (*Main Committee I*) rokoval o substantívnych ustanoveniach právneho nástroja a hlavný výbor II (*Main Committee II*) rokoval o administratívnych a záverečných ustanoveniach právneho nástroja. Za predsedníčku hlavného výboru I bola zvolená Jodie McAlister (Austrália), za podpredsedov Felipe F. Cariño III (Filipíny) a Violeta Fonseca (Venezuela). Predsedníčkou hlavného výboru II bola Vivienne Katjuongua (Namíbia), za podpredsedov boli zvolené Sheng Li (Čína) a Jagoda Janiak (Poľsko).

Ako sa očakávalo, vzhľadom na rozdielne názory a záujmy boli negociácie na diplomatickej konferencii náročné a zložité. V priebehu prvých dní rokovaní členské štáty WIPO navrhovali mnohé doplnenia a viaceré alternatívy i zmeny jednotlivých článkov, čo sťažilo posun v

² Dokument GRATK/DC/2 dostupný na https://www.wipo.int/edocs/mdocs/tk/en/gratk_dc/gratk_dc_2.pdf

³ Dokument GRATK/DC/INF/3 dostupný na https://www.wipo.int/edocs/mdocs/diplconf/en/gratk_dc/gratk_dc_inf_3.pdf

⁴ Dokument GRETK/DC/3 dostupný na https://www.wipo.int/edocs/mdocs/tk/en/gratk_dc/gratk_dc_3.pdf

rokovaniach o texte medzinárodného právneho nástroja a neumožňovalo jeho konsolidáciu, práve naopak, ešte viac sa zdôraznili rozdiely v názoroch a prístupoch jednotlivých delegácií. Z toho dôvodu boli štáty výslovne vyzvané k prejavu väčšej flexibility a k hľadaniu vzájomných kompromisov.

Ukázalo sa tiež nevyhnutné, z hľadiska metodológie, vytvoriť aj neformálne skupiny a iný formát rokovaní než len na plenárnom zasadnutí (napr. za účasti jedného delegáta za každý členský štát WIPO prítomný na diplomatickej konferencii alebo v ešte menších neformálnych skupinách za účasti regionálneho koordinátora a presného počtu členských štátov z každej regionálnej skupiny k určitej konkrétnej téme, resp. ku konkrétnemu článku). Všetky dojednané znenia textu z neformálnych formátov však podliehali schváleniu na plenárnom zasadnutí.

Najproblematickejšie bolo dosiahnutie dohody vo vzťahu k

- článku 2, ktorý o. i. definuje, na základe akých skutočností vzniká prihlasovateľovi povinnosť uviesť v patentovej prihláške údaje týkajúce sa genetického zdroja a/alebo súvisiacich tradičných vedomostí (tzv. *trigger*),
- článku 3, ktorý zavádza povinnú požiadavku zverejnenia, t. j. stanovuje, ktoré údaje týkajúce sa genetického zdroja a/alebo súvisiacich tradičných vedomostí musí prihlasovateľ uviesť v patentovej prihláške,
- článku 4, ktorý zakotvuje princíp neuplatňovania retroaktivity,
- článku 5, ktorý upravuje sankcie a nápravné opatrenia aplikovateľné v prípade, že prihlasovateľ v prihláške neuvedie požadované údaje týkajúce sa genetického zdroja a/alebo súvisiacich tradičných vedomostí a
- článku 8 (revízná klauzula), podľa ktorého by sa medzinárodný právny nástroj mohol v budúcnosti rozšíriť aj na iné práva duševného vlastníctva.

Pre EÚ boli osobitne dôležité aj rokovania o znení článku 12 medzinárodného právneho nástroja. Cieľom Únie bolo zabezpečiť, aby EÚ mala pri hlasovaní v zhromaždení štátov vytvorenom medzinárodným právnym nástrojom počet hlasov zodpovedajúci aktuálnemu počtu členských štátov EÚ. Tento cieľ sa EÚ, reprezentovanej na diplomatickej konferencii Európskou komisiou, ktorá mala mandát na rokovania, však nepodarilo dosiahnuť.

Napriek značným názorovým a záujmovým rozdielom bola po náročných rokovaniach v skorých ranných hodinách dňa 24. mája 2024 prijatá Zmluva WIPO o duševnom vlastníctve, genetických zdrojoch a tradičných vedomostiach súvisiacich s genetickými zdrojmi⁵ (ďalej aj len „zmluva“). Zmluva bola prijatá konsenzom, t. j. jednomyselnou dohodou všetkých zúčastnených členských štátov WIPO. Prijatím zmluvy vyvrcholilo viac než 20-ročné úsilie o zvýšenie transparentnosti v oblasti ochrany vynálezov založených na genetických zdrojoch a tradičných vedomostiach súvisiacich s genetickými zdrojmi. Zmluva by mala prispieť k ochrane práv domorodého obyvateľstva a zlepšiť transparentnosť v uvádzaní informácií v patentových prihláškach i pri udelených patentoch vo vzťahu ku genetickým zdrojom a tradičným vedomostiam súvisiacich s genetickými zdrojmi.

⁵ Dokument GRATK/DC/7 dostupný na https://www.wipo.int/edocs/mdocs/tk/en/gratk_dc/gratk_dc_7.pdf

Záverečný akt prijatý diplomatickou konferenciou na záverečnom ceremoniáli, ktorý sa konal 24. mája 2024, podpísalo 140 členských štátov WIPO a EÚ⁶. Zmluvu WIPO o duševnom vlastníctve, genetických zdrojoch a tradičných vedomostiach súvisiacich s genetickými zdrojmi priamo na záverečnom ceremoniáli záväzne podpísalo 30 štátov^{7,8}. Vzhľadom na nedoriešenú otázku výlučnej alebo zdieľanej kompetencie EÚ a jej členských štátov vo vzťahu k predmetnej zmluve, EÚ ani jej členské štáty zmluvu zatiaľ nepodpísali.

Z medzinárodno-právneho hľadiska je prijatie novej medzinárodnej zmluvy, Zmluvy WIPO o duševnom vlastníctve, genetických zdrojoch a tradičných vedomostiach súvisiacich s genetickými zdrojmi, historickým úspechom a dôkazom efektívneho multilateralizmu, ktorý ukončil viac než 20 rokov negociácií. Takmer všetky členské štáty WIPO zdôraznili, že zmluva pomôže chrániť genetické zdroje domorodého obyvateľstva a miestnych komunít, ako aj tradičné vedomosti súvisiace s genetickými zdrojmi, posilní práva a inovácie domorodého obyvateľstva, zabráni udeľovaniu chybných a nesprávnych patentov a zvýši transparentnosť prostredníctvom povinnej požiadavky zverejnenia v patentovom systéme. Skupina CEBS a EÚ, do ktorých patrí aj SR, privítali zmluvu ako úspešný výsledok diplomatickej konferencie, a to najmä dohodu na povinnej požiadavke zverejnenia a na ustanovení o sankciách a nápravných opatreniach. EÚ sa však napriek konštruktívnej snahe nepodarilo zabezpečiť adekvátnu reprezentáciu EÚ pri hlasovaní. Zmluva má predovšetkým veľký význam pre africké krajiny, krajiny Latinskej Ameriky, niektoré ázijské krajiny alebo niektoré krajiny „západnej“ skupiny B (napr. Kanada, Nový Zéland, Austrália), na území ktorých žijú domorodé miestne komunity a domorodé obyvateľstvo s vlastnou kultúrou. Zo strany týchto krajín je možné očakávať rýchlu ratifikáciu, promptné zabezpečenie vstupu zmluvy do platnosti a implementáciu zmluvy v ich národných legislatívach.

3. Stručné zhrnutie obsahu Zmluvy WIPO o duševnom vlastníctve, genetických zdrojoch a tradičných vedomostiach súvisiacich s genetickými zdrojmi prijatej na diplomatickej konferencii

Na základe novej Zmluvy WIPO o duševnom vlastníctve, genetických zdrojoch a tradičných vedomostiach súvisiacich s genetickými zdrojmi sa zavádza povinná požiadavka zverejnenia (článok 3), v zmysle ktorej budú musieť prihlasovatelia v patentových prihláškach podaných v zmluvných štátoch uvádzať aj

- krajinu pôvodu genetického zdroja, na ktorom je vynález založený, alebo ak prihlasovateľ krajinu pôvodu genetického zdroja nepozná, zdroj genetického zdroja, alebo
- pôvodné obyvateľstvo alebo miestnu komunitu, pokiaľ je to aplikovateľné, ktorá poskytla tradičnú vedomosť súvisiacu s genetickými zdrojmi, na ktorej je vynález založený, alebo ak prihlasovateľ pôvodné obyvateľstvo alebo miestnu komunitu nepozná, zdroj tradičnej vedomosti súvisiacej s genetickými zdrojmi.

⁶ Dokument GRATK/DC/9 dostupný na https://www.wipo.int/edocs/mdocs/diplconf/en/gratk_dc/gratk_dc_9.pdf

⁷ Dokument GRATK/DC/10 dostupný na https://www.wipo.int/edocs/mdocs/diplconf/en/gratk_dc/gratk_dc_10.pdf

⁸ Zmluvu WIPO o duševnom vlastníctve, genetických zdrojoch a tradičných vedomostiach súvisiacich s genetickými zdrojmi následne (28. mája 2024) podpísala aj Gambia, čím sa počet štátov, ktoré podpísali zvýšil na 31. Ku dňu 15. júla 2024 sa počet členských štátov WIPO, ktoré podpísali zmluvu zvýšil na 36.

K požiadavke zverejnenia v článku 3 sa pridali na vysvetlenie dve dohodnuté vyhlásenia (tzv. *agreed statements*). Podľa prvého dohodnutého vyhlásenia platí, že ak je viac krajín pôvodu, prihlasovateľ musí zverejniť tú krajinu pôvodu, z ktorej boli genetické zdroje získané. Výraz „*pokiaľ je to aplikovateľné*“, použitý pri tradičnej vedomosti súvisiacej s genetickými zdrojmi, bol súčasne objasnený prostredníctvom ďalšieho dohodnutého vyhlásenia, pričom by sa nemal vykladať tak, že dáva zmluvným stranám flexibilitu nevyžadovať od prihlasovateľa zverejnenie informácie o domorodom obyvateľstve alebo miestnej komunite.

Nasť môže aj prípad, že žiadny z vyššie uvádzaných údajov týkajúci sa genetických zdrojov alebo súvisiacich tradičných vedomostí, ktoré sa majú zverejniť, nie je prihlasovateľovi známy. Vtedy každá zmluvná strana požiadala prihlasovateľa, aby spravil v tomto zmysle vyhlásenie, a zároveň potvrdil, že obsah vyhlásenia je pravdivý a správny podľa jeho najlepšej vedomosti.

Veľká časť znenia článku 3 závisela aj od dohody na definíciách pojmov, predovšetkým na pojme „*založený na*“ (z *anglic.* „*based on*“; tzv. trigger) v článku 2. Pojem „*založený na*“ znamená, že povinnosť uviesť v prihláške údaje týkajúce sa genetických zdrojov a/alebo súvisiacich tradičných vedomostí prihlasovateľovi vznikne, ak bol genetický zdroj nutný pre nárokovaný vynález a nárokovaný vynález závisí od špecifických vlastností genetických zdrojov a/alebo tradičných vedomostí súvisiacich s genetickými zdrojmi.

Na účely zmluvy sa bude rozumieť

- *genetickým zdrojom* genetický materiál súčasnej alebo potenciálnej hodnoty, pričom rovnako ako v prípade Dohody o biologickej diverzite definícia pojmu genetické zdroje nebude zahŕňať ľudské genetické zdroje;
- *genetickým materiálom* akýkoľvek materiál rastlinného, živočíšneho, mikrobiálneho alebo iného pôvodu obsahujúci funkčné znaky dedičnosti;
- *krajinou pôvodu genetického zdroja* krajina, ktorá vlastní dané genetické zdroje v *in situ* podmienkach;
- *in situ podmienkami* podmienky, v ktorých genetické zdroje existujú v rámci ekosystémov a miest prirodzeného výskytu, v prípade domestikovaných alebo pestovaných druhov v prostredí, kde nadobudli svoje charakteristické vlastnosti;
- *zdrojom genetického zdroja* akýkoľvek zdroj, z ktorého prihlasovateľ získal genetický zdroj, ako napríklad výskumné centrum, génová banka, pôvodné obyvateľstvo a miestna komunita, multilaterálny systém medzinárodnej zmluvy o rastlinných genetických zdrojoch pre potraviny a poľnohospodárstvo (ITPGRFA) alebo akákoľvek iná *ex situ* zbierka alebo depozitár genetických zdrojov a
- *zdrojom tradičnej vedomosti súvisiacej s genetickým zdrojom* akýkoľvek zdroj, z ktorého prihlasovateľ získal danú tradičnú vedomosť, ako napríklad vedecká literatúra, verejne dostupné databázy, patentové prihlášky a patentové publikácie.

Jedným z ustanovení, ktorého znenie sa dojednávalo do poslednej chvíle diplomatickej konferencie a pri ktorom sa prejavili veľké názorové rozdiely v pozíciách, bol článok 5 týkajúci sa sankcií a nápravných opatrení. Podľa výsledného znenia zmluvné strany musia prijať vhodné, efektívne a primerané právne, administratívne a/alebo strategické opatrenia, ktoré sa

budú uplatňovať v prípade, že prihlasovateľ údaje týkajúce sa genetických zdrojov a/alebo tradičných vedomostí súvisiacich s genetickými zdrojmi v prihláške neuvedie. Keďže sankcie by mali nastupovať až ako krajný prostriedok, každá zmluvná strana má poskytnúť príležitosť napraviť neuvedenie údajov pred implementáciou sankcií alebo uložením nápravných opatrení. To však neplatí v prípade, ak pri tom došlo k podvodnému úmyslu alebo konaniu.

Samotná skutočnosť, že prihlasovateľ v prihláške údaje týkajúce sa genetických zdrojov a/alebo súvisiacich tradičných vedomostí neuvedie, nemôže byť dôvodom zrušenia patentu, zneplatnenia patentu alebo nevymožiteľnosti udelených patentových práv. Zmluvné štáty však môžu v súlade s národným právom uplatňovať *post grant* (po udelení patentu) sankcie alebo nápravné opatrenia v prípade, že údaje týkajúce sa genetických zdrojov a/alebo súvisiacich tradičných vedomostí neboli v prihláške uvedené z podvodných dôvodov/úmyslov.

Zmluvné strany majú poskytovať prihlasovateľom potrebnú odbornú pomoc pri uvádzaní informácií týkajúcich sa genetických zdrojov a/alebo súvisiacich tradičných vedomostí v patentových prihláškach. V prípade opomenutia povinnosti uviesť v prihláške údaje týkajúce sa genetických zdrojov a/alebo súvisiacich tradičných vedomostí im majú umožniť odstrániť tento nedostatok. Ak budú v prihláške uvedené chybné alebo nesprávne údaje týkajúce sa genetických zdrojov a/alebo súvisiacich tradičných vedomostí, zmluvné strany majú prihlasovateľom umožniť ich opravu. Zmluvné strany nebudú mať povinnosť overovať pravdivosť prihlasovateľom uvedených údajov a údaje týkajúce sa genetických zdrojov a súvisiacich tradičných vedomostí budú môcť sprístupňovať verejnosti.

Povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy WIPO o duševnom vlastníctve, genetických zdrojoch a tradičných vedomostiach súvisiacich s genetickými zdrojmi sa nebudú vzťahovať na patentové prihlášky podané v zmluvnom štáte skôr, ako príslušný zmluvný štát ratifikoval alebo pristúpil k zmluve.

Zmluvné strany môžu tiež zriadiť informačné systémy (napr. databázy) genetických zdrojov a súvisiacich tradičných vedomostí na základe konzultácií, pokiaľ sa dajú uskutočniť, s domorodým obyvateľstvom a miestnymi komunitami, a inými zainteresovanými subjektmi, berúc do úvahy národné okolnosti. Informačné systémy by mali byť sprístupnené národným úradom duševného vlastníctva na účel vyhľadávania a prieskumu patentových prihlášok. Takýto prístup môže podliehať povoleniu zmluvných strán, ktoré informačné systémy zriadili. Vo vzťahu k informačným systémom zhromaždenie zmluvných strán môže zriadiť jednu alebo viacero technických pracovných skupín, ktoré sa budú zaoberať akýmkoľvek vecami súvisiacimi s informačnými systémami, napr. ich sprístupnením pre národné úrady s vhodnými zárukami.

Zmluva má byť implementovaná vzájomne podporujúcim sa spôsobom s inými medzinárodnými dohodami relevantnými pre túto zmluvu, pričom nič v tejto zmluve neruší ani nemení nič v žiadnej inej medzinárodnej dohode.

Z hľadiska administratívnych ustanovení je dôležité, že zmluvné strany majú zriadiť zhromaždenie. Zmluva súčasne stanovuje podmienky účasti v zhromaždení, financovanie (náklady) účasti delegácie na zhromaždení, vrátane zabezpečenia participácie zástupcov domorodého obyvateľstva a miestnych komunít ako akreditovaných pozorovateľov, ako aj právomoci zhromaždenia a spôsob jeho zvolávania i rozhodovania.

Zmluvnou stranou Zmluvy WIPO o duševnom vlastníctve, genetických zdrojoch a tradičných vedomostiach súvisiacich s genetickými zdrojmi sa môže stať každý členský štát WIPO a na základe rozhodnutia zhromaždenia zmluvných strán aj akákoľvek medzivládna organizácia, ktorá vyhlási, že má vlastnú legislatívu záväznú pre všetky jej členské štáty upravujúcu otázky, na ktoré sa vzťahuje zmluva, a bola v súlade so svojimi internými postupmi autorizovaná stať sa zmluvnou stranou zmluvy. Európska únia môže podpísať, ratifikovať alebo prístupiť k zmluve a vyššie uvedené vyhlásenie spraviť v čase podpisu, ratifikácie alebo prístupu k zmluve. Hoci predmetné znenie zmluvy dáva EÚ určitý osobitný status a čiastočne ju odlišuje od iných medzivládnych organizácií, EÚ to nezabezpečuje 27 hlasov pri potenciálnom hlasovaní v rámci zmluvou založeného zhromaždenia.

Zmluva WIPO o duševnom vlastníctve, genetických zdrojoch a tradičných vedomostiach súvisiacich s genetickými zdrojmi je na podpis otvorená v sídle WIPO počas jedného roka od prijatia. Platnosť nadobudne tri mesiace po uložení ratifikačných listín alebo listín o prístupení 15 oprávnených strán. Zmluva tak zaväzuje 15 oprávnených strán od dátumu, kedy zmluva vstúpi do platnosti. Každú ďalšiu oprávnenú stranu zmluva zaväzuje po uplynutí troch mesiacov od dátumu, v ktorom uložili svoje ratifikačné alebo prístupové listiny u generálneho riaditeľa WIPO.

V zmysle revíznej klauzuly rozsah a obsah zmluvy bude preskúmaný štyri roky po nadobudnutí jej platnosti s cieľom preskúmať o. i. prípadnú potrebu rozšírenia povinnosti uvádzať údaje týkajúce sa genetických zdrojov a súvisiacich tradičných vedomostí (t. j. aplikáciu požiadavky zverejnenia) na ďalšie oblasti duševného vlastníctva.

4. Návrh ďalšieho postupu

Ďalší postup Slovenskej republiky vo vzťahu k Zmluve WIPO o duševnom vlastníctve, genetických zdrojoch a tradičných vedomostiach súvisiacich s genetickými zdrojmi bude možné stanoviť až po doriešení otázky výlučnej kompetencie EÚ alebo zdieľanej kompetencie EÚ a členských štátov EÚ vo vzťahu k predmetnej zmluve.

Prípadná ratifikácia resp. prístup SR k zmluve (alebo ratifikácia resp. prístup EÚ) by si vyžiadala úpravu zákona č. 435/2001 Z. z. o patentoch, dodatkových ochranných osvedčeniach a o zmene a doplnení niektorých zákonov (patentový zákon) v znení neskorších predpisov.